काममेवंविधो लोकः कालेन परिमुक्तते । द्वमं कृतं चेद्रवता दुष्कृतं संप्रधार्यतां ॥५०॥ इन्द्रदत्तामिमां मालां सुग्रीवः प्रतिमुञ्चतु । प्राप्नोतु क्रिराज्यं च त्यच्यामि जीवितं स्वयं ॥५१॥ सुग्रीवमङ्गदं चेव तारां चेव सुदुःखितां । भवान् परिग्रकैः प्राप्तिर्यथावदनुपश्यतु ॥५२॥ इत्येवमुक्ता परिश्रुष्कवक्रः शराभिधातव्यथितात्तरात्मा । समीच्य रामं रिवसंनिकाशं बभूव तूष्तीं स तदा विचेताः ॥५३॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाएँडे बात्तिवाकां नाम षोडशः सर्गः ॥